

Rustica

Spomen Tvoga Imena

Dani nestali u moru
samo sjena na prozoru
sta, k'o jubav nasa
vitron nosena, prolazi

Mi, stisli se u dvoru
dok valovi u provu
trag od zvizda
jednon izgubljenon snu skrivaju

Tvoja ruka nemirna
hladan dodir, pogled priko moga ramena
k'o i stakla slomljena
bacas sricu, koju mogu da ti dan

Ref.
sad, svaki put na spomen tvoga imena
protrnen, jer, slidi' san ti trag
nosin tu, sad i znak o' tvoga dodira
cuvan ga, jasno je k'o dan

Ako ikad bude tesko nosit'
sama sve te dane
shvati tada da san ovdje za tebe
zauvijek borin se

Rici izgubile miru
trazis u drugima viru
zauvik vidin sebe
prije svitanja, odlaska

Ref. 2x